

KUNSZENTMÁRTONI UJSÁG

TÁRSADALMI HETILAP

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 8 kor., félévre 4 kor., negyedévre 2 kor.
Megjelenik minden vasárnap. Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

A háború időtartamára felelős szerkesztő:
KISS DÉNES.

SZERKESZTŐSÉG: Kossuth Lajos-utca 1193. szám
Dr. Kovács József ügyvédi irodájában.

KIADÓHIVATAL: Wolf Dezső könyvnyomdája

Szeretném,

belészeretném csókolni ezt a nyomoruságos, butól-bánattól meggyötört lelkemet, ennek minden szent, portól ment gondolatát belészeretném lehelni minden rongyos, jég fagyot kiállt, orosz-rácot üzőt barna magyar baka lelkébe; hisz megtisztult érzésem gyümölcsöző magva áldottabb humuszba nem hullhatnak el... szeretném, ha e földvilági lét minden levegőjét bekiált-hatnám evvel az erő, becsület és jövődőt jelentő szoval: magyar.

Az áltünődések arany-hintája hozd... Ugy rémlik: mind ez csak semmi; semmi: az érzékek bizarr csalódása. De valóság! Nyolc hónapja dörögnek az ágyuk, nyolc hónapja hull, szivárog a drága vér, melyből minden csepp gyémánt hegyekkel ér fel, nyolc hónapja dülleszt a magyar hatalmas mellét a «nagy henger» elé és a bárbar kolosszus megállt és züllik: s a magyar bírja, s a magyar, — bár elfagy a lába, bár eszi az idő — csak győz, csak győz és megy, rohan előre: az örökkévalóságba, a halhatatlanságba!

Igy gondoltam én mindig; ilyenek szerettem ösmerni átokvert, tatárjárt fajomat.

Kimerithetetlen a tenger mély vize! Kifárasztani, leigázni, semmivé tenni egy nemzetet, melyben a faji önérzet, a nemzeti törekvések egyé forrottak a test fizikai életével, melynél az állami függetlenség az egyéni boldogulást, az egyéni életet is jelenti, mondom, azt a nemzetet máról-hónapra kiirtani — nem lehet!

A kárpátokban a halál kutyája ugat, csahol, rágja veszett dühében a kerítést; az orosz világhatalmi álmok, most fulnak a valóság rideg statisztikák rovataiba.

Óriási arany-bogrács az én elálmódó lelkem... Az elismerésnek él bámulatnak csoda élke forr abban, a ti számotokra: barna magyar katonák... Ó, ha mindnyájatokat meg csókolhatnának!

Vajon: érdemes volnék-e rá?

Március 15.

Mise az elesett hősekért.

1848. március 15-ének ragyogó fényére, hatalmas jelentőségére sohasem borulhat homály.

1915. március 15-én irtózatot vihar tombol felettünk. Még a jelen hideg dermesztő tél is elakarja nyomni a szárnyát bontogató tavaszt. De azért most is csak a borzalmaiban gyönyörű szép, a magasztos eseményeiben dus gazdag hősiességnek isteni példáit látjuk. Mert míg világ a világ, addig magyar lesz a magyar.

Más években ünnepegni szoktuk március 15-ét. Lakoma lakoma hátán volt s akkor arra a régi becsület, hazafiasság és hősiesség emlékére üritettük poharunkat, mely mai napig is kiirthatatlan győzelet volt a magyarba. Most nehéz nagy harcot folytatunk, nincs időnk az ünneplésre. Imádkozunk kell a győzelemért, hiszen győznünk is kell, mert

Él még a magyarok Istene,
Jaj annak ki feltámad ellene.
Az Isten segít ki bír velünk,
Magyar népek vagyunk azok leszünk.

Azonban március 15-ike olyan napunk, melyet maradandó emlék nélkül keresztül futni nem lehet. Timon Zsigmond esperesplebános az ő szokott tudatosságával és ismert hazafias lelkületével a legszebben s igazán maradandó emlékként oldotta meg az ideai március 15-iki ünnepélyt.

Március 15-én délelőtt 9 órakor fényes papi segédlettel gyászmisét mondott a harmezőn elesett hősek lelkiüdvéért. A virág pompában emelt koporsó, az azt körül vevő kunszentmártoni hős honvédek az Isten tisztelet fénye, könnyekig meghatotta az összegyűjtött Istent imádó nép ezreit. S amikor közszeretben és becsülésben álló kitűnő kántorunk Mezey István elénekelt a ragyogó csengő hangján alkalmi offertóriumát szívet rázó zokogásban tört ki az istenfélők nagy tömege.

Elszorul a szívem, ha lelki szemeim elé tárul az Ur házának 1915. március 15-iki képe. Férfi, asszony és gyermek szeretteiért esdő szíve hő sugarai szálltak az Ur trónusához.

A mai veszéllyel terhes időben szemben, fenségesebben magasztosabban nem lehetett volna megünnepegni március 15-ét.

Mezey István főkántorunk március 15-iki offertóriumát alább közöljük:

I.

Gyászba van az Ur oltára
Szolgája is gyászt visel,
Gyászt hirdetnek a harangok
Gyászol itt minden kebel.
Sir az özvegy, sir az árva,
Sir sok apa és anya,
A bánat őszinte könnyét
Hullajtjuk az oltárra.

II.

Megjött régen a hívó szó
Felzokogott szép hazánk,
Ez az ön testén tápláló
Szerető édes anyánk
S panaszára gyermekei
Elsiettek oly sokan,
Hogy ha kell vérüket ontják
Szép hazánkért boldogan.

III.

Elment tőlünk is sok jó férj
Elment sok édes apa,
Hány egyetlen jó gyermeket
Sirat az édes anya?
Hány kis árva zokog busan?
Hány nő sir özvegy ágyon?
Hány remény van eltemetve
Messze jeltelen siron?

IV.

Bánat tépi szíveinket
Felzokog a bus kebel,
Panasz szavunk ha eget ér:
„Istenünk mért vetted el?”
Ne legyen ez átok rajtunk,
Hisz mély bánat szállt reánk,
Kedvesinknek haláláért
Tartsd meg Isten szép hazánk.

V.

Istenünk hő imát rebeg
A mi bánatos szívünk,
Amidőn e szent misében
Te előtted térdelünk,
Tőlünk elhalt kedvesinknek
Adj örök nyugodalmat,
A fájó szívekre adj irt
S védje karod a magyart.

Sebesültek kórháza.

Semmi különösebb esemény nem történt az elmúlt héten kórházunkban. Egy-két új sebesült érkezett, — kunszentmártoni fiúk!

Az ápolás alatt álló katonáink szépen haladnak a teljes felgyógyulás felé, ami a lelkiismeretes orvosi kezelés és gondos ápolás következménye.

Folyó hó 7-én kilenc felgyógyult katonát adtunk vissza a hadseregnek, kik mindannyian örömmel mentek, hogy ismét szolgálatokat tehesse az édes hazának.

Ha egy katona eltávozik kórházunkból, pár nap múlva érkezik a köszönő levél Timon Zsigmond esperes-plebános elnökhöz. Halom számba fekszik a kórház irattárában a százakra rugó hála levél. A legutóbb érkeztek közül alább közöljük Hegedüs Pál honvéd levelét.

Főtisztelendő Elnök ur!

Nem mulaszthatom el, hogy mély hálaomat kifejezzem mindazon jókért, amiben a kunszentmártoni Vörös-kereszt kórházban tizenegyhetes idő alatt részesültem.

Emlékemben marad örök időre. Ezuton köszönöm az egész vezető karnak, az összes ápolónőnek, különösen pedig főtisztelendő Elnök urnak, kinek vezetése alatt a kunszentmártoni Vörös-kereszt kórház, már oly sok üdvös cselekedetet gyakorolt.

Maradtam alázatos szolgálója

Hegedüs Pál
honvéd.

A kórház részére az elmúlt héten a következők adakoztak:

Ily. Benke József 5 liter tej. Özv. Kovács Kálmánné 6 liter tej. Lengyel András 5.5 liter tej. 30 drb. tojás. Magyar Antal 1 kosárcsésze. Özv. Kovács Kálmánné 6 liter tej. Valtner Ignác 12 kg. hus. Lengyel György 5 liter tej. Özv. Mórincz Józsefné Szatmári Róza 8 drb. szappan, 6 üveg befőtt, 5 kg. szalonna, 5 liter lekvár, 4 drb. lábravaló, 6 drb. zsebkeendő. Kuna András 14 drb. tojás, 2 liter tej. Dósa István 1 kosár sárgarépa.

Mesterszálláson.

Édes apám, jobbat az ég már nem adhat, Szavára a háznép szeretettel hallgat. Édes anyám maga a szeretet, jószág, Szive csupa illat: rózsák, fehér rózsák!

Öt fiút neveltek ők fel a hazának: Főnt a Kárpátokban farkasvermen járnak. Éhség győtri őket, honszerem hajtja: Derül még szebb idő a szegény magyarra!

Főnt a Kárpátokban, haj, mind az öt gyermek, Özön egy muszkával vinak verekednek. Vívnek becsülettel, ropog a kis fegyver. Manlicher az élet; hős lesz ott az ember!

Ha kiég az őrtűz s leszáll majd a béke, Haza megyünk, haza, szüleink körébe, Édes apám ott vár az új gádor alatt, Végig szántja arcát a sűrű könnypatak.

Végig szántja arcát örömkönnyre árja, Édes anyám hol van? a templomot járja. Mióta elmentünk, csupa szent imádság, Szintelen reménység, remélkedő rózsák!

Felvidul a bus ház, örvend a kis gyermek, Itt a sok ajándék két nagy öreg zsebbel. Most jött haza hugunk, kebelünkre vonva: És minden érzésünk belefűl egy csókba.

Édes apám nézi, vidám kedvteléssel, Biztat is serényen: «Nézzetek már széjjel». Ez itt az istálló, ló, — tinóval telve, Ez meg a sertésöl, rendbe, minden rendbe.

Rossz időket érünk, elfut a szerencse, Hazaváró-hűség a sok szép menyecske... Folyik. dől a beszéd erről is, arról is, A sok kinről, no meg Limanováról is!

Megjött édes anyám, a galambom, lelkem, Elhalmozzuk csókkal, öleléssel sebtben; Az is boldog, aki a ruháját éri... Szeretetünk tudja, ki a szívét méri!

Igy telik az idő, peregnék a percek, Összecseng a pohár a cukrosi mellett; Főlnyilik a lélek ezer csatornája...! Pislog már a lámpa... Késő este járja...

HIREK

Kunszentmárton, 1915. március 21.

HA SZÉP,

nemes és hazafias mozgalom indult meg az országban, az kevés helyen lett úgy támogatva, mint Kunszentmártonban. Minden mozgalomnak akadt vállalkozója s reményen felül eredményesen felelt meg a nehéz és erős munkának.

A jótékony cél a hölgyek kezébe van letéve. Erről legjobban meggyőződhattunk a mai háborus világban. A sok közül csak az «Aranyat—vasért» mozgalmat említem meg; már fél éve annak, hogy megkezdődött és kunszentmártoni harcosa még a mai napig is kitartóan, nagy sikerrel terjeszti a gyönyörű eszmét.

Bizony e nehéz időben, mikor annyi család marad kenyér nélkül, annyi gyermek veszt el a jó édes apát, annyi munkás kéz vív hősi küzdelmet az ellenség millióival; nem hiszem, hogy akadna csak egy is az itthonmaradottak között olyan, ki összetett kezekkel nézné a borzalmas helyzetet.

Segíteni kell az elhagyatottakon! Össze kell gyűjteni a nélkülözhető fil-léreteket. Bár ismerjük Kunszentmárton áldozatkész népét, hogy felszólítás nélkül is mennyit áldozott már a Haza oltárára, de mégis szükség van mozgató erőre, az adakozás buzdítására, serkentésére. S ki a leghivatottabb erre, mint a tiszta női szív.

A «Hadsegélyző Hivatal» újabb eszmével fordul a nemes lelkiükhöz. Emléklapot bocsajt ki, egy színes képet, mely uralkodásában fénytől gazdag királyunkat ábrázolja, amikor imádkozik magyar nemzete győzelméért a magas egék Urához.

A «Hadsegélyző Hivatal» ezt az emléklapot óhajtja terjeszteni az országban. S nincs is kétség az iránt, hogy ez az emléklap minden igaz magyar háznál található ne legyen, hiszen csak egy pár fillér az anyagi, de annál nagyobb az erkölcsi értéke. Azonban a képek értékeként befolyt fillérek oly nagy összegre nőnek, hogy azzal is hálájának egy kis hányadát leróhatja a nép azok iránt, kik hősi halált haltak az itthonmaradottakért.

Az emléklap terjesztésének sikerét Kunszentmártonban ismét csak a hölgyek kezébe tesszük le. A kunszentmártoni tanítónők gárdája s a többi már tanujelét adta nemes szívé nő van hivatva arra, hogy megszívvelve az eszme nagyszerűségét, ismét sikra szálljon.

Aki vállalkozik a szent cél érdekében táradozni, az forduljon szerkesztőségünkhöz.

— **Személyhir.** Dr. Kovács József ügyvéd, tb. vármegyei árvaszéki ügyész, áll. elemi iskolák gondnokságának alelnöke, lapunk felelős szerkesztője f. hó 14-én katonai szolgálatra Jászberénybe bevonult. Kunszentmárton és környéke jog kereső közönsége, Kunszentmárton társadalmi, lapunk olvasói nélkülözni fogják a kiváló jogászt, a kedves társadalmi embert és a kitűnő lapszerkesztőt. De a Haza őt is fegyverbe szállította és elment. Elment, hogy ott legyen, ahol szeretetű édes Hazánkért folyik a küzdelem, a harc és hogy biztos győzelmünkben neki is része legyen.

Bizunk Istenben, hogy győzedelmes harcainkat befejezve visszasegíti közénk, akik őt szeretjük és nehezen várjuk vissza.

— **Katonák szabadságolási ideje a sürgős tavaszi munkálatokra.** A honvédelmi miniszter e hó 6-án kibocsájtott rendeletében a tavaszi vetési és szőlőmunkálatok elvégzésére elrendelte, hogy a katonai állomásparancsnokságok székhelyén itthon levő katonák március 10-től kezdve 14 napi időre szabadságolandók. A hirtelen téliesre fordult időjárás miatt most ezt a rendeletet felfüggesztették. A szabadságidők megkezdésének határidejét később fogják közzétenni.

— **Aratási szerződések.** A nagyobb városokban már közhírré tették, hogy az aratási szerződéseket már most meg kell kötni. Abban az esetben, ha elegendő munkás nem lenne, a hatóságnak már jó előre kell gondoskodni, hogy munkás hiány miatt fennakadás ne legyen.

— **Hadmentességi díj.** Felhívjuk mindazon hadmentességi adót fizető polgárokat, akik hadmentességi díj vallomásukat mind ezideig be nem adták; március hó végéig feltétlenül adják be, mert aki ennek eleget nem tesz, súlyos bírsággal lesz büntetve. Ezt azért is ajánljuk az adózók figyelmébe, mert épen a hadmentességi díj az, melynek összjövedelméből fizetik a hadba vonultak hátrahagyott és kenyér nélkül maradt családjainak a segélyt.

— Katonaárvák örökbefogadása.

Csongrád város előjárósága lelkes hangú felhívást bocsátott ki arra, hogy a harctéren elesett és a háború viszontagságai között elhalt katonák kiskorú árvaikat fogadják örökbe vagyonosabb gyermektelen családok. Szép eszme, szép gondolat. Nem szoríul fejtegetésre, hogy mennyire üdvös, emberies és természetes ez a gondolat és hogy mennyire szükséges a megvalósítása. Kötelesség azok iránt, kik elveszték mindnyájunkért ennek a mozgalomnak felkarolása, de azonkívül sok öröm, elégtétel is vár azokra a tehetősebb családokra, akik ilyen katonárvát szerető körükbe és gondjukba fogadnak. Természetesen gondoljuk, hogy a csongrádi felhívásnak szép hatása lesz.

— **20000 koronán felüli jövedelem megadóztatása.** Értesülésünk szerint f. hó 13-án Kádas László p. ú. titkár községünkben megvizsgálta a 20000 koronán felüli jövedelemmel bíró egyének összeírását. Az előjárósággal egyetértőleg megállapította, hogy Kunszentmártonban Baranyi Ödön nagybirtokos veendő fel hadi adó alá, mert községünkben egyedüli, kinek jövedelme a múlt évben a 20000 koronát meghaladta.

— **Mozi.** Mozi vállalatunk folyó hó 21-én fényes műsorral előadást tart. A képek nem szorulnak dicséretre, mert elég garancia a mozi-vállalatnak eddigi szereplése. Mindenki nehezen várja a vasárnap délutánt, hogy egy pár órai kevés szórakozása legyen ebben a bánatos világban.

— **Államsegélyek kifizetése** folyó hó 22-től 24-ig fog eszközölni. A pénzügyminiszter a napi keresetet 1 korona 60 fillérben állapította meg s így a napszámok családjai ennél nagyobb segélyben nem részesíthetők.

— **Közönség figyelmébe.** A posta hivatal felhívja a közönséget, hogy egy héten egy nap, csütörtökön csomagot feladni Budapestre és onnan feljebb nem lehet, miért csütörtöki napon senki csomagot a jelzett helyekre ne küldjön.

— **Erőszakos pénzszerzés.** Balla György szítás, hogy megkapta behívóját a katonasághoz, örömben, vagy bánatában, azt már nem tudjuk, de elment az egyik helybeli kocsmába. Szívta magába az öreg hegy levét, míg egyszer megjelent a Kis Rudi-féle cigánybanca. Ismert kellemetlen hegedűjátékukkal gyönyörködtették Balla Györgyöt. Az óra gyorsan haladt előre s éppen olyan gyorsan emelkedett szegény Ballában a szesz melege. Ugy reggel-felé haza indult a mulató vendég, de haza kísérte Bodj József, Lakatos József, Kállai László, Bodj István ur, meg a vezér Kis Rudi. Mikor a kapuba értek Kis Rudi annak az óhajának adott kifejezést, hogy Balla György eddigi honoratioja a nagy muzsikáért kevés, hát adjon még vagy 10 koronát. Balla adott is, de csak magyar ötöst. Ez nem tetszett a mi cigányainknak. Most már elégtételt és pénzt követeltek. Meg is szerezték mindkettőt. Az öt cigány rálámadt Balla Györgyre, földre teperték s a nála lévő mintegy 200 koronával a távozás hímes mezejére léptek. Így reményen felül kerestek, Balla pedig örökké bánattal gondol vissza a szép mulatságra és a 200 koronára:

Apróságok.

A veszélyes keveredés

Orosz fogságból írta egy p.-zászlós szegedi barátjának:

— Harszerű gyakorlatot tart egy orosz gyalogezred. Mikor a sáncokhoz ér, éppen egy ökörcsordát hajtanak arra. Az ezredes szigorú arccal a következő parancsot adja ki erre a tiszteknek:

— Mindenki vigyázzon, hogy a legénység össze ne keveredjen az ökrökkel, mert különben az ördög se ismeri ki magát közöttük!

B. osztályuk között.

A népfőkelők kiképzésén jegyezte fel az alábbi apróságokat lapunk egy barátja:

— Mondd meg, öcsém, mit fogsz tenni, ha örségen vagy és a puszkaporos toronyba belescap a ménkü? — kérdi az örmester.

— Örmester urnak alássan jelentem, a levegőbe röptülök.

A kaszárnyákban delet harangoznak a kanalak a csajkákon. A katonák az üst felé tódulnak, a menázsiosztáshoz. Két népfőkelő rudon egy üstöt cipel. Jön a manipuláns örmester és megállítja a népfőkelőket:

— Megállj...! Kanalat!

Megkóstolja az üst tartalmát.

— Pfuj! Hiszen ez olyan, mint a moszlék!

— Jelentem alássan, örmester ur, — mondja a népfőkelő, — ez moszlék.

A tiszaföldvári Vöröskereszt egylet

1915. március 1-én tartotta Kövér János nagy birtokos einökle mellett közgyűlését. A gyűlésen Brózik Károly gondnok szép jelentés keretében ismertette az egylet működését. A jelentéseket alább közöljük.

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Azon jelentések során, amelyek az országos vörös-kereszt egylet helyi fiók egyletének képét vannak hivatva megrajzolni, ezen képhez néhány vonással legyen szabad velem is a magam rövid gondnoki jelentésében hozzájárulni.

A gondnoki tisztség kötelességemmé tette azon munkatér állandó gondozását, a melyen fiók egyletünk ez időszerinti működése folyik; ez a működési tér, mint mindannyian tudjuk, a helybeli állami iskolák központi épületében 24 sebesült katoná ápolására berendezett kisegitő kórház. Kórházunk a háború tartamára való működésre türethetően be van rendezve. Két kórterem 12—12 ágygal, egy nappali tartózkodásra és étkezésre alkalmas fűthető folyosó; nem nagy, de a célnak megfelelő konyha, külön mosókonyha, éléskamra fás és szenes kamra és 1914. évi december 1-seje óta külön pince. A konyha éléskamra és pince a gondnoknő Nagytiszteletű Tóth Bertalanné urnó személyes felügyelete és ellenőrzése alatt áll.

Hivatalom átvételekor mindezen helyiségek legnagyobb részét már felszerelve és használatra kész állapotban voltak a miért a teljes elismerés illeti mindazokat akik ebben akár a szent ügy érdekében való áldozatkészségük, akár ügybuzgalmuk és fáradozásuk által közreműködtek. Kórházunk mögött ma már ide

stova 5 hónapi mult van s ezen öt hónap alatt leltári tárgyakra mintegy 496 koronát kellett költenünk. Ha tekintetbe vesszük, hogy kórházunk 24 ágyra van berendezve, egy-egy ágy felszerelési költsége körülbelül 20 koronát teszen, ha az eddig ápolott betegek létszámát tekintjük, egy-egy beteg után a felszerelési költség mintegy 6 koronára megy. Ez a kedvező eredmény csak úgy állhatott elő, hogy kórházunk felszerelésénél butorokra ágyneműkre és fehérneműekre alig kellett költenünk a költségek 2/3 részét egyéb apróbb felszerelési tárgyak emésztették fel.

A mi az ételmezést illeti, e cimen öt hónap alatt mintegy 840 korona kiadásunk volt. Ez az összeg 138 ápolási napon át egy napra átlag 13 beteget számítva mindössze napi 6 korona 10 fillér költséget jelent. Világos, hogy ennyi pénzen naponta 13 beteget ellátni — nem is számítva a szolgálattelvő személyzetet, amelynek napi ellátása szintén innen telt ki — a mostani világban, de rendes körülmények között is válságos varázslat. Ez csak ott érthető, ahol tündérek dolgoznak. Hát igen: itt is tündérek munkájára kell ramutatnom. A mi kórházunkban az elmúlt öt hónap alatt a jótékony tündérei egymásnak adták a kilincset. Nemes munkájuk megörökítéseként álljon itt a következő kimutatás. Tejet kórházunk egész eddigi fennállása alatt nem kellett pénzen vennünk Egyesületünk áldozatkész elnöke Kövér János ur a múlt év november közepe óta állandóan beküld naponként 4—4 liter tejet, Laczkó Gusztáv ur körülbelül november végétől napi 5 liter tejet juttat kórházunknak, egy helybeli nagy családú polgártársunk Tyhák István a míg tehette november 19-től február 9-ig adott ígéretéhez képest beszoálltatta a napi egy nem egyszer két liter tejet. A Schreiber testvérek: Schreiber Sándor és Herus urak mondhatni hetenként 8—10 liter tejadományukkal járultak kórházunk ételmezéséhez, míg egyes apróbb tejadományok körülbelül 40 liter tesznek ki az aranykönyv tanúsága szerint.

Folytatása következik.

Szerkesztői üzenetek.

Előfizető. Köszönjük a beküldött tárcát, hely nincs, máskor.

Kolbi Bátyám! Rohácsi barátunk „Harcidai“-át megkaptuk. Ha hely lesz, leközzöljük. Szives tevékenységed kéri — Dini.

V. K. tábori posta 30. Kedves versed megkaptuk. Katonától nem közölhetünk.

— **Az „Előre“ és „Tolnai Világlap“** kapható Wolf Dezső könyvkereskedésében. Az „Előre“ című ujság egyes számának ára 10 fillér, a „Tolnai Világlap“ 24 fillér.

Tiszta, szép
makulatura papír
csak métermázsa számra lapunk
nyomdájában kapható.

Wolf Dezső könyvnyomdájában egy ügyes fiu

tanoncnak

felvétetik. — Értekezni lehet a lap kiadóhivatalában.

Özv. KISS ANTALNÉ, bohonyai 52 kath.

Földje,

1915. szeptember hó 1-étől kiadó.

Táboriposta

levélpapir borítékkal Legalkalmasabb levelezési mód a katonai szolgálatra bevonultakkal.

Kapható: WOLF DEZSŐ papir- és írószerkereskedésében.

Kádár József

vas- és fűszerkereskedésében egy ügyes, jó modoru fiu

tanulóul

felvétetik. — Értekezni lehet Kádár József vas- és fűszerkereskedővel.

A Gazdasági Takarékpénztár piactéri házában egy kis

bolthelyiség

azonnal kiadó.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, hogy mivel én a fürdői tanfolyamot elvégeztem, hívásra a házhoz készséggel elmegyek, masszírozást és lélfürdő adást elvállalok. Kérem a nagyérdemű közönség pártfogását:

KOVÁCS MÁRTONNÉ.

Atilla-utca 963.

ORVOSOK
ajánlják, mint legelismertebb köhő és ellen szert a **KAISER-féle**

Mell-karamellákat
a Három fenyő védjeggyel.
Milliók használják

Köhögés

ellen. Rekedtség, elnyálkásodás, szamárköhögés, katarus, gégegyulladás stb. minden előforduló *hűlés* ellen.

6100 köszönős hálalevél orvosoktól s magánosoktól igazolják a biztos eredményt.

Étvágygerjesztő és legízletesebb bombonok.
Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozonként 60 fillérért kapható Kunszentmártonban

LUKÁCS ANDOR és POPOVITS GÁBOR
Tiszaföldváron Goldman Adolf gyógytárban és minden kassai gyógytárban.

Aranyat — vasért!

VASGYÜRÜK

kibélelését arannyal, vagy ezüsttel jutányos árak mellett készít DÉVAI JENŐ ékszerész

MILKO
IGNÁCZ

ELSŐRENDŰ ÚRI SZABOSÁGA SZOLNOK.

TELEFON 206.

TELEFON 206.

BAROSS- ÉS SZAPÁRY-U. SAROK.

Képes levelező-lapok nagy választékban.

Polgáriskolai tankönyvek, rajzeszközök és tanszerek általában mindenféle iskolai cikkek kaphatók.

Wolf Dezső
könyvnyomdája,
könyv-, papir- és írószerkereskedése
Kunszentmárton.

Mindenféle könyvnyomdai munkák a legszebb kivitelben gyorsan, pontosan és kifogástalanul készülnek.

Képes levelező-lapok nagy választékban.